

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-430-3/12/MD

Łódź, dnia 13 sierpnia 2012 r.

DECYZJA Nr RŁO 44/2012

- I.** Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Katarzynę Gadawską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat "SANATO" w Busku-Zdroju, **karę pieniężną** w wysokości 4.416,80 zł (słownie: cztery tysiące czterysta szesnaście złotych 80/100), co stanowi równowartość 1.000 euro (słownie: jeden tysiąc euro), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie o sygn. akt RŁO-405-19/11/MD.

- II.** Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.) w związku z art. 83 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć Katarzynę Gadawską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat "SANATO" w Busku-Zdroju, **kosztami opisanego na wstępie postępowania** w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w kwocie 16,95 zł (słownie: szesnaście złotych 95/100) i zobowiązuje się Katarzynę Gadawską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat "SANATO" w Busku-Zdroju do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie **7 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 19 maja 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – wszczął postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. Pensjonat „SANATO” w Busku Zdroju, w zakresie stosowanych wzorców umów nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniających podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach lub wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – sygn. akt RŁO-405-19/11/MD.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego, Prezes Urzędu ustalił, że Pensjonat „SANATO” prowadzony jest w formie spółki cywilnej przez współników Stanisława Blichiewicza i Katarzynę Gadawską. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów” – wystosował do Katarzyny Gadawskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju – zwanej dalej: „Katarzyną Gadawską” – w dniu 17 sierpnia 2011 r. wezwanie do przekazania dokumentów i informacji, koniecznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym.

Katarzyna Gadawska nie przekazała w wyznaczonym terminie dokumentów i informacji żądanych w wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2011 r., następnie w wezwaniu-monicie Prezesa Urzędu z dnia 15 września 2011 r. oraz w wezwaniu-monicie ostatecznym Prezesa Urzędu z dnia 30 września 2011 r.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu w dniu 24 stycznia 2012 r. wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/430-3/12 (dowód: karty Nr 1 – 2) postępowanie w sprawie nałożenia na Katarzynę Gadawską kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie o sygn. akt RŁO-405-19/11/MD.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, współnicy spółki cywilnej Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Stanisław Blichiewicz – Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju – zwany dalej: „Stanisławem Blichiewiczem” – wyjaśnili we wspólnym piśmie (dowód: karty Nr 44 – 46), że nie udzielili dotychczas żądanych informacji i nie przekazali wymaganej dokumentacji, ponieważ pismem z dnia 6 października 2011 r. zwrócili się z prośbą o uzasadnienie, jaki mają one związek z postępowaniem prowadzonym na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz podnieśli, że dotychczas nie otrzymali wyczerpującej odpowiedzi na pytanie, dlaczego są one niezbędne dla realizacji zadań określonych w powołanej ustawie. W ich ocenie żądanie udzielenia określonych informacji i dokumentów ingeruje znacząco w sferę ich wolności, w związku z tym wskazanie jednoznacznego celu, któremu mają służyć przekazane materiały, a w szczególności umowa spółki cywilnej, jest konieczne w demokratycznym państwie prawa. Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz nadmienili, że do pisma z dnia 19 lipca 2011 r. został załączony i przesłany wzorzec umowy pn. „Zasady zawierania umowy o rezerwację”, który w ich ocenie jest najistotniejszym dokumentem w sprawie i zasadności jego żądania przez Prezesa Urzędu nie kwestionują.

Jednocześnie Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz oświadczyli, że w związku z wydaniem przeciwko nim postanowień o wszczęciu postępowań o ukaranie, od których nie mają prawa odwołania, niezwłocznie przesyłają żądane dokumenty, wymienione w monicie ostatecznym z dnia 30 września 2011 r.

W związku z udzieleniem żądanych przez Prezesa Urzędu informacji i przesłaniem żądanej dokumentacji Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz zwrócili się wspólnie z prośbą o odstąpienie od ukarania karą pieniężną przewidzianą w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz podnieśli, że byli przekonani, że postępowanie wyjaśniające toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.) – zwanej dalej: „k.p.a.” - i uważali, że powinni mieć w nim przyznany status strony. Zdaniem Katarzyny Gadawskiej i Stanisława Blichiewicza, nie zostali oni poinformowani, że postanowienia k.p.a. stosuje się w postępowaniu przed Prezesem Urzędu jedynie w sprawach nieuregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, dlatego też, przed wysłaniem żądanej dokumentacji, domagali się udostępnienia im akt postępowania. Zadeklarowali też, że w przyszłości będą w terminie odpowiadać na wezwania Prezesa Urzędu, ponieważ do tego obliguje ich prawo. Jednocześnie Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz wnieśli o udzielenie wyczerpujących wyjaśnień w kwestiach budzących ich zastrzeżenia przedstawione w piśmie z dnia 6 października 2011 r.

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. Prezes Urzędu wezwał Katarzynę Gadawską do przekazania dokumentów i informacji o przychodach osiągniętych przez nią w roku rozliczeniowym 2011 (dowód: karty Nr 58 – 59). Katarzyna Gadawska nie przedstawiła żądanych dokumentów i informacji.

Pismem z dnia 29 maja 2012 r. (dowód: karty Nr 63 – 64) Prezes Urzędu zwrócił się do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Busku-Zdroju z prośbą o wskazanie wysokości przychodu uzyskanego przez Katarzynę Gadawską w roku podatkowym 2011 oraz o przesłanie poświadczonej kopii zeznania podatkowego za rok 2011 złożonego przez Katarzynę Gadawską. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Busku-Zdroju przekazał potwierdzone kserokopie zeznań podatkowych (...) za rok 2011 złożonych przez Katarzynę Gadawską (dowód: karty Nr 65 – 73).

Pismem z dnia 5 lipca 2012 r. Prezes Urzędu zawiadomił Katarzynę Gadawską o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do końcowego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz przedstawionego zarzutu (dowód: karta Nr 74). W dniu 19 lipca 2012 r. Katarzyna Gadawska zapoznała się z dokumentami zebranymi w postępowaniu o sygn. akt RİO-430-3/12/MD (dowód: karta Nr 76).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Katarzyna Gadawska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju i jest od dnia 1 stycznia 2012 r. wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karta Nr 53). Upřednio Katarzyna Gadawska była wpisana do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Busko-Zdrój pod numerem ewidencyjnym 5199 (dowód: karta Nr 24). Pensjonat „SANATO” prowadzony jest w formie spółki cywilnej przez wspólników Katarzynę Gadawską i Stanisława Blichiewicza (dowód: karty Nr 47 – 50). Stanisław Blichiewicz prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Stanisław Blichiewicz – Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju i jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karta Nr 54).

Postanowieniem Nr 1/405-19/11 z dnia 19 maja 2011 r. (dowód: karta Nr 6), Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. Pensjonat „SANATO” w Busku

Zdroju, w zakresie stosowanych wzorców umów nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniających podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach lub wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte na skutek skargi konsumenta dotyczącej nielegalnych praktyk rynkowych związanych z warunkami świadczenia usług w Pensjonacie „SANATO” w Busku Zdroju. Konsument poinformował Urząd, że przedsiębiorca zawiera umowy o rezerwację pokoju i pobytu w prywatnym pensjonacie „SANATO” w Busku Zdroju zawierające postanowienia jednostronnie korzystne dla wynajmującego pokoje w pensjonacie.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu w dniu 19 maja 2011 r. wystosował do przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. Pensjonat „SANATO” w Busku Zdroju wezwanie do przekazania dokumentów i informacji (dowód: karta Nr 7), żądając przekazania wzorców umów stosowanych przy zawieraniu umów z konsumentami i wskazania daty, od kiedy Przedsiębiorca stosuje dane wzorce umów oraz przekazania aktualnego odpisu z ewidencji działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 19 maja 2011 r. Prezes Urzędu w dniu 15 czerwca 2011 r. wystosował monit do przedsiębiorcy (dowód: karta Nr 9), w którym ponownie wezwał przedsiębiorcę do przekazania dokumentów i informacji. W międzyczasie (27 czerwca 2011 r.) do Prezesa Urzędu wpłynęła skarga Katarzyny Gadawskiej z dnia 24 czerwca 2011 r. (dowód: karty Nr 12 – 13) dotycząca niewłaściwego postępowania Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi w sprawie prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Pismem z dnia 5 lipca 2011 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Centrala w Warszawie uznała skargę Katarzyny Gadawskiej za niezasadną (dowód: karty Nr 14 – 16).

W związku z brakiem odpowiedzi przedsiębiorcy na wezwanie i monit – Prezes Urzędu zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Busko-Zdrój o przekazanie aktualnych zaświadczeń o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (dowód: karta Nr 11) przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. „Pensjonat SANATO w Busku Zdroju. W odpowiedzi, Urząd Miasta i Gminy w Busku-Zdroju przekazał w dniu 8 lipca 2011 r. zaświadczenie o bieżącym stanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Katarzyny Gadawskiej prowadzącej działalność pn. Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju oraz zaświadczenie o bieżącym stanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Stanisława Blichiewicza prowadzącego działalność pn. Pensjonat „SANATO” w Busku-Zdroju (dowód: karty Nr 17 – 19).

W dniu 12 lipca 2011 r. Prezes Urzędu wystosował monit do Katarzyny Gadawskiej (dowód: karta Nr 20), żądając przekazania dokumentów i informacji, do których przekazania wzywał w wezwaniu z dnia 19 maja 2011 r. Wspólnym pismem z dnia 19 lipca 2011 r. wspólnicy spółki cywilnej Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz przekazali wzorzec umowy oraz zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (dowód: karty Nr 22 – 25). Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz udzielili odpowiedzi na pierwsze wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 19 maja 2011 r. dopiero po ponownym dwukrotnym wezwaniu Prezesa Urzędu w monitach z dnia 15 czerwca 2011 r. i 12 lipca 2011 r.

Ze względu na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego – Prezes Urzędu wystosował do Katarzyny Gadawskiej w dniu 17 sierpnia 2011 r. wezwanie do przekazania dokumentów i informacji (dowód: karta Nr 26), koniecznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym, o następującej treści:

1. „Proszę wyjaśnić w jakiej formie prawnej prowadzona jest działalność gospodarcza pn. Pensjonat „SANATO” przez Panią Katarzynę Gadawską oraz Pana Stanisława

Blichiewicza. Jeżeli została zawarta umowa spółki cywilnej – proszę przekazać umowę spółki cywilnej.

2. Proszę wskazać datę od kiedy Przedsiębiorca stosuje wzorzec umowy pn. „Zasady zawierania umowy o rezerwację”.
3. Proszę przekazać stosowane przez Przedsiębiorcę cenniki.
4. Proszę podać liczbę konsumentów, w stosunku do których Przedsiębiorca dokonał potrącenia z wniesionych przez nich opłat i ogólną wysokość opłat nie zwróconych konsumentom – w okresie czasu od dnia 1 września 2010 r. do chwili obecnej – w przypadkach, o których mowa w postanowieniu zawartym we wzorcu umowy pn. „Zasady zawierania umowy o rezerwację”, o treści: „(...) w przypadku rezygnacji z pobytu, opóźnienia przyjazdu lub wcześniejszego wyjazdu zamawiający otrzymuje zwrot 10% kosztów osobodnia.”.
5. Proszę przekazać dokumenty potwierdzające zaszeregowanie Pensjonatu „SANATO” do odpowiedniego rodzaju i kategorii obiektu hotelarskiego”.

Katarzyna Gadawska nie przekazała w wyznaczonym terminie dokumentów i informacji żądanych w wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2011 r. (wezwanie odebrane w dniu 22 sierpnia 2011 r. przez (...)) – pełnoletniego domownika, który podjął się oddania przesyłki adresatowi – dowód: karta Nr 28). Katarzyna Gadawska w piśmie z dnia 1 września 2011 r. (dowód: karta Nr 29) poinformowała, że informacje oraz dokumenty zostaną dostarczone po ewentualnym uprzednim rozpoczęciu przez Urząd procedury kontroli zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa.

Katarzyna Gadawska nie przekazała ww. dokumentów i informacji także w odpowiedzi na wezwanie-monit Prezesa Urzędu z dnia 15 września 2011 r. – dowód: karty Nr 30 – 31 (wezwanie-monit odebrane w dniu 22 września 2011 r. przez Katarzynę Gadawską – dowód: karta Nr 33). W piśmie tym Prezes Urzędu wezwał Katarzynę Gadawską do przekazania dokumentów i informacji żądanych wcześniej w wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2011 r. Katarzyna Gadawska w piśmie z dnia 26 września 2011 r. (dowód: karta Nr 34) zażądała wszczęcia kontroli jej firmy zgodnie z art. 61 k.p.a. w zakresie dotyczącym wezwań Prezesa Urzędu.

Katarzyna Gadawska nie przekazała również ww. dokumentów i informacji w odpowiedzi na wezwanie-monit ostateczny Prezesa Urzędu z dnia 30 września 2011 r. – dowód: karta Nr 35 (wezwanie-monit ostateczny odebrane w dniu 4 października 2011 r. przez (...)) – pełnoletniego domownika, który podjął się oddania przesyłki adresatowi – dowód: karta Nr 37). W piśmie tym Prezes Urzędu wezwał Katarzynę Gadawską do przekazania dokumentów i informacji żądanych wcześniej w wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2011 r. oraz 15 września 2011 r. Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz we wspólnym piśmie, które wpłynęło do Prezesa Urzędu w dniu 10 października 2011 r. (dowód: karty Nr 38 – 39) uznali dotychczasowe wyjaśnienia Urzędu za niewystarczające i zażądali szczegółowego wyjaśnienia, w jakim celu żąda się poszczególnych dokumentów i informacji.

We wszystkich wezwaniach Prezesa Urzędu, skierowanych do Katarzyny Gadawskiej, zamieszczona została informacja, że żądane dokumenty i informacje są konieczne w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym z urzędu w celu wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. Pensjonat „SANATO” w Busku Zdroju, w zakresie stosowanych wzorców umów nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniających podjęcie działań określonych w odrębnych

ustawach lub wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

We wszystkich wezwaniach Prezesa Urzędu, skierowanych do Katarzyny Gadawskiej, zamieszczone zostało również pouczenie, iż stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wspólnicy spółki cywilnej Katarzyna Gadawska i Stanisław Blichiewicz przekazali dokumenty i informacje żądane w wezwaniu-monicie ostatecznym Prezesa Urzędu z dnia 30 września 2011 r. (dowód: karty Nr 44 – 57).

Na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2011 (tajemnica przedsiębiorstwa), Prezes Urzędu ustalił, że przychód Katarzyny Gadawskiej z udziału w spółce cywilnej Pensjonat "SANATO" Katarzyna Gadawska, Stanisław Blichiewicz za rok 2011 r. wyniósł (tajemnica przedsiębiorstwa) zł, a przychód ww. spółki wyniósł (tajemnica przedsiębiorstwa) zł (dowód: karta Nr 66 i 70).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów jest Prezes Urzędu. Przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje środek, przy pomocy którego Prezes Urzędu może realizować swe ustawowe zadania. Przepis ten przyznaje Prezesowi Urzędu uprawnienie do żądania od przedsiębiorców wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Z powyższego uprawnienia Prezes Urzędu może korzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Uprawnieniu Prezesa Urzędu odpowiada obowiązek przedsiębiorcy udzielenia Prezesowi Urzędu na jego żądanie wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Zakres wymaganych informacji określa Prezes Urzędu, jednakże ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje obligatoryjne wymogi takiego żądania kierowanego do przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 50 ust. 2

o ochronie konkurencji i konsumentów, żądanie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nie udzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Jednocześnie Prezes Urzędu podkreśla, iż powyższy obowiązek wynikający z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczy wyłącznie przedsiębiorców. Tylko podmiot będący przedsiębiorcą może zostać wezwany przez Prezesa Urzędu do przekazania określonych dokumentów i informacji.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu

przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej” – jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej

w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Mając na uwadze powyższe oraz ustalenia, że Katarzyna Gadawska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Katarzyna Gadawska – Pensjonat „SANATO” i od dnia 1 stycznia 2012 r. jest wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a uprzednio była wpisana do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Busko-Zdrój pod numerem ewidencyjnym 5199 – należy stwierdzić, iż wezwanie Prezesa Urzędu do przekazania określonych informacji i dokumentów – adresowane do Katarzyny Gadawskiej – zostało skierowane do podmiotu będącego przedsiębiorcą.

Jak przedstawiono to w opisie stanu faktycznego, Prezes Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RŁO-405-19/11/MD wezwał trzykrotnie – poprzez wezwanie z dnia 17 sierpnia 2011 r., wezwanie – monit z dnia 15 września 2011 r. i wezwanie – monit ostateczny z dnia 30 września 2011 r. – Katarzynę Gadawską do przekazania dokumentów i informacji koniecznych w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym w celu wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pn. Pensjonat „SANATO” w Busku Zdroju, w zakresie stosowanych wzorców umów nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniających podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach lub wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Żądanie Prezesa Urzędu przekazania określonych dokumentów i informacji zawarte w każdym z wezwań spełniało wymogi przepisu art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. zawierało zakres informacji, cel żądania, termin udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nie udzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Wezwanie, wezwanie – monit oraz wezwanie – monit ostateczny Prezesa Urzędu skierowane do Katarzyny Gadawskiej zostały jej doręczone, stosownie do art. 42 i 43 k.p.a. Przepis art. 42 § 1 k.p.a. stanowi, że pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. Z kolei zgodnie z art. 43 k.p.a., w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania. Jedno z wezwań zostało odebrane osobiście przez Katarzynę Gadawską, natomiast dwa wezwania zostały odebrane przez pełnoletnich domowników, którzy podjęli się oddania przesyłki adresatowi.

Pomimo trzykrotnego wezwania Katarzyny Gadawskiej do przekazania dokumentów i informacji, nie udzieliła ona w wyznaczonym terminie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. Katarzyna Gadawska nadesłała żądane dokumenty i informacje dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wiążące dla przedsiębiorcy. Nie udzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, jak również udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, zagrożone zostało karą pieniężną. Stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary. Średni kurs euro w dniu 30 grudnia 2011 r. wyniósł 4,4168 zł¹.

Podkreślenia wymaga fakt, że termin „nieudzielenie informacji” w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w świetle ugruntowanego orzecznictwa, obejmuje nie tylko sytuacje nieudzielenia „w ogóle” informacji, ale również nieterminowego udzielenia informacji (brak odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu w wezwaniu do przedstawienia informacji) oraz udzielenia ich w niepełnym zakresie (częściowo). W wyroku z dnia 16 grudnia 1998r. (sygnatura akt XVII Ama 62/98), Sąd Antymonopolowy (obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) stwierdził, że z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa Urzędu mamy do czynienia, z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów. Analogiczne stanowisko zostało wyrażone także przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 9 września 2003r. (sygnatura akt XVII Ama 98/2002), w którym Sąd stwierdził, że sankcjonowane w przepisach ustawy antymonopolowej nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu należy interpretować szeroko. W ocenie Sądu racjonalny ustawodawca wprowadzając art. 101 ustawy niewątpliwie miał na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym - art. 1 ust. 1 ustawy antymonopolowej. Przeciwna wykładnia prowadziłaby do wniosku, że złożenie wyjaśnień niepełnych, wadliwych czy po upływie terminu nie pociąga dla nierzetelnych przedsiębiorców jakichkolwiek konsekwencji prawnych.

Także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. (sygnatura akt III SK 31/2004), podniósł, że chociaż art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub w razie udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, nie mówi natomiast nic wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie "nieudzielenie informacji" oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. W tym samym wyroku Sąd Najwyższy podniósł ponadto i tę okoliczność, że przekazanie Prezesowi Urzędu stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania, w związku z czym należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak nieudzielenie jej w ogóle.

¹ <http://www.nbp.pl/kursy/archiwum/2011.xls>

Pomimo, iż przywołane wyroki odnoszą się do przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 1997 r., Nr 49, poz. 318 ze zm.) oraz ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080 ze zm.), to orzecznictwo dotyczące wskazanych norm należy uznać za aktualne także w obecnym stanie prawnym, bowiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów kwestia wymiaru i zakresu kary w takich przypadkach (brak udzielenia informacji na wezwanie Prezesa Urzędu) została uregulowana w sposób niemal identyczny.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przykładowo jedynie wskazano, iż przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, Prezes Urzędu winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Dokonując analizy przedmiotowej sprawy, Prezes Urzędu zważył również na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w cytowanym już wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/2004), zgodnie z którym, kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów] ma na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu i doręczenia przedsiębiorcy decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Odmienne założenie osłabiłoby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.

Ustalając wysokość kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień naruszenia przepisów prawa przez przedsiębiorcę. W ocenie Prezesa Urzędu Katarzyna Gadawska nie udzielając informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działała umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, o czym świadczą jej pisma, w których zamiast odpowiedzi na poszczególne pytania zawarte w wezwaniu i monitach Prezesa Urzędu, Katarzyna Gadawska żądała przekazania informacji od Prezesa Urzędu, uznając dotychczasowe wyjaśnienia organu za niewystarczające. Z uwagi na pouczenie zamieszczone w otrzymanych wezwaniach i monitach Katarzyna Gadawska miała świadomość konsekwencji nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu. Katarzyna Gadawska, pomimo trzykrotnego wezwania, nie przekazała, przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary, żądanych przez Prezesa Urzędu dokumentów i informacji. Na Katarzynie Gadawskiej jako przedsiębiorcy ciążył ustawowy obowiązek przekazania na żądanie Prezesa Urzędu wszelkich dokumentów i informacji. Katarzyna Gadawska nie wykonała w określonym terminie tego obowiązku, pomimo wezwania jej do tego przez Prezesa Urzędu pismami z dnia 17 sierpnia 2011 r., 15 września 2011 r., 30 września 2011 r., czym wypełniła hipotezę przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uwzględniając okres naruszenia, należy wskazać, że odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2011 r. została udzielona przez Katarzynę Gadawską dopiero pismem z dnia 13 lutego 2012 r., które wpłynęło do Urzędu w dniu 16 lutego 2012 r. W związku z powyższym, na wysokość kary w przedmiotowej sprawie miał wpływ fakt, iż udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu dopiero po upływie prawie sześciu miesięcy uniemożliwiło Prezesowi Urzędu wykonanie zadań wynikających z ustawy

o ochronie konkurencji i konsumentów. Katarzyna Gadawska pozostając w zwłoce z udzieleniem informacji, żądanych przez Prezesa Urzędu w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO-405-19/11 doprowadziła do zbędnego wydłużenia czasu trwania tego postępowania. W wyroku z dnia 1 marca 2012 r. (sygn. akt VI Aca 1033/11) Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał, że usunięcie (ustanie) stanu naruszenia może być następstwem dobrowolnego działania przedsiębiorcy, bądź może być wymuszone wskutek zastosowania przez Prezesa Urzędu sankcji w postaci kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie wzięto pod uwagę, że dopiero wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej spowodowało, że Katarzyna Gadawska udzieliła odpowiedzi na pismo organu administracji publicznej, jakim jest Prezes Urzędu.

Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Katarzyna Gadawska kwestionowała zakres nałożonego na nią obowiązku. Należy wskazać, że ocena, czy określona informacja lub dokument są konieczne, należy wyłącznie do Prezesa Urzędu, natomiast przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanych przez organ administracji publicznej informacji lub dokumentów, twierdząc, że przekazał – w jego ocenie – najistotniejszy dokument w sprawie, a co do pozostałych dokumentów i informacji uzależniać ich przekazanie od udzielenia przez organ wyczerpującej odpowiedzi na pytanie, dlaczego są one niezbędne dla realizacji zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Katarzyna Gadawska uznała dotychczasowe wyjaśnienia Prezesa Urzędu za niewystarczające i zażądała szczegółowego wyjaśnienia, w jakim celu organ żąda poszczególnych dokumentów i informacji.

Wyjaśnienia Katarzyny Gadawskiej, że była przekonana, iż postępowanie wyjaśniające toczy się w oparciu o przepisy k.p.a. i powinna mieć status strony postępowania nie znajdują potwierdzenia w pismach Prezesa Urzędu kierowanych do Katarzyny Gadawskiej, w których była wskazana podstawa prawna działania Prezesa Urzędu, tj. ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów oraz publikator aktu prawnego. Od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu prawnego należy wymagać znajomości przepisów prawa.

Także deklaracja Katarzyny Gadawskiej zawarta w piśmie z dnia 13 lutego 2012 r., że w przyszłości będzie w terminie odpowiadać na wezwanie Prezesa Urzędu nie znalazła potwierdzenia w jej zachowaniu. Katarzyna Gadawska nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 14 marca 2012 r. do przekazania informacji o osiągniętych przez nią przychodach w roku rozliczeniowym 2011.

Opisane w niniejszej decyzji postępowanie Katarzyny Gadawskiej świadczy o jej lekceważącym stosunku do organu administracji publicznej, jakim jest Prezes Urzędu i obowiązków nałożonych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Uwzględniając powyższe okoliczności Prezes Urzędu uznał, że w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od ukarania Katarzyny Gadawskiej karą pieniężną przewidzianą w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jednocześnie, dokonując ostatecznego ustalenia wymiaru kary pieniężnej nałożonej na Katarzynę Gadawską, Prezes Urzędu wziął pod uwagę fakt, iż było to pierwsze naruszenie przez nią przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes Urzędu nałożył na Katarzynę Gadawską karę w wysokości 4.416,80 zł, co stanowi równowartość 1.000 euro. W ocenie Prezesa Urzędu, wymierzona kara pieniężna będzie wystarczającą sankcją finansową za niewykonanie obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a jednocześnie wysokość kary jest na tyle dolegliwa, że skutecznie zapobiegnie podobnym

naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez tego przedsiębiorcę w przyszłości.

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji mógł nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowej sprawie kara w wysokości 1.000 euro stanowi jedynie 0,002 % kary maksymalnej. Ponadto niski wymiar kary pieniężnej, a także sytuacja finansowa Katarzyny Gadawskiej pozwala na uiszczenie tej kary bez uszczerbku dla aktywów przedsiębiorstwa i prowadzonej działalności.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przez Katarzynę Gadawską przepisu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegające na nieudzieleniu informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z prowadzoną w toku tego postępowania korespondencją. W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił obciążyć Katarzynę Gadawską kwotą 16,95 zł (słownie: szesnaście złotych 95/100).

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił jak w pkt. II sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów koszty niniejszego postępowania Katarzyna Gadawska obowiązana jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231 000000 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) zwanej dalej: „k.p.c.” – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem

Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Jednak w przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i 2 k.p.c., przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Katarzyna Gadawska